

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο, γεια σου.

Κάποια παροικιακά γεγονότα έφεραν αναμνήσεις από το χτες της Παροικίας. Και το πιο κοντινό η συνεστίαση της Κυριακής με τους παλιούς συνάδελφους από το Σύνδεσμο των Παλαιών Πολεμιστών, εκεί που συναντηθήκαμε πάλι ήταν μια ωραία αναδρομή στα παλιά.

Είδα ανθρώπους που είχα καιρούς να δω κι αναζητήσα άλλους που έχουν φύγει για το μεγάλο ταξίδι. Η συνεργασία, η συμπίεση με κάποιους ανθρώπους, είναι κομμάτι από τη ζωή μας.

Είδα ένα φιλικό ζευγάρι από εκείνο το δύσκολο, αλλά κι ελπιδοφόρο χτες των πρώτων καιρών στο εργοστάσιο. Δεν ήταν φίλοι οικογενειακοί, δεν ζήσαμε μαζί, ήταν το καλοπροαίρετο, το ειλικρινές βλέμα που το νιώθεις σαν φιλική αγκαλιά.

Το λέω πάντα, φίλοι δεν είναι οι άνθρωποι που βλέπουμε κάθε μέρα. Είναι κάποια συναπαντήματα που μένουν ευχάριστες αναμνήσεις. Έτσι και συνάδελφοι που μοίρασες μαζί τους κάποιες διαδικασίες.

Ο Λάμπρος Παπαδόπουλος δεν είναι στενός, γκαρδιακός φίλος, είναι όμως από εκείνους που εκτιμώ, που εμπιστεύομαι. Γι' αυτό όταν μου είπε θέλω να έρθεις την Κυριακή, είπα ναι χωρίς να ρωτήσω πού και γιατί. Μου είπε πως μου έχει και μία έκπληξη κι αυτή ήταν κι η δική σου παρουσία.

Ομορφη συνεστίαση στο χαριτωμένο El Greco στο Rockdale με την παρουσία τόσων παλιών φιλικών προσώπων και την άψογη περιποίηση και το πλούσιο και ωραίο φαγητό. Και βρέθηκαν εκεί τόσοι πολλοί από το χτες, από τον μπαρμπα Χίλιαρ, τον Θεοδότου, τον Ευστρατιάδη, Γιάννη Ιωάννου, χρόνια Γραμματέα, καθώς οι Τόνυ Άνταμς, Μάλλης, Λακερδής, Σκαρδανάδες, Δόρμπος και τόσοι άλλοι που δεν τους γνώρισαν οι σημερινοί.

Κι ήρθε κι ο θάνατος του Τάκη Θεοδωρίδη να μου θυμήσει κι άλλους έξω από το Ελληνικό Τμήμα του RSL. Τον Νίκο Ράντζο που μαζί με το Θεοδωρίδη, εκείνους τους καιρούς, έκαναν τόσα πολλά για τους Μακεδονικούς Συλλόγους.

Μη τα πεις νεκρολογίες όλα αυτά, είναι Μνήμες, σ' αυτούς που ασχολήθηκαν με τα κοινά, σ' αυτούς που έδωσαν κάτι από τον εαυτό τους στην κοινωνία μας. Και για να σε πάρω από τα στεφάνια μνημοσύνων, μια αγκαλιά λουλούδια σε δυο κυρίες της Παροικίας μας που γιόρτασαν τα εκατό τους γεννέθλια! Η μία είναι η Τασία Βαρβαρέσου, μια υπέροχη αρχόντισσα, ένας ωραίος άνθρωπος. Ήταν πολύ όμορφη και πολύ σεμνή, Πάντα καλοντυμένη

αλλά ποτέ φανταχτερή. Πέρασε από την Παροικία με αξιοπρέπεια και σεμνότητα, χωρίς επίδειξη ούτε αναφορά στην προσφορά της. Ένας ωραίος άνθρωπος. Η οικογένεια Βαρβαρέσου είναι από τις πιο παλιές ελληνικές οικογένειες, με προοδευτικούς ανθρώπους χωρίς επιδεικτικές παρουσίες.

Η άλλη με τα εκατό είναι μια αξιαγάπητη παραγιαγιά με επιτυχημένους απογόνους με μια ζωή όλο προσφορά και δημιουργία. Είναι είναι η Αφροδίδη Σαρλά, δραστήρια και ενεργητική από τις καλές συζύγους και μητέρες και αγαπτες ιδιαίτερα στην Κοινότητα του Liverpool στην οποία αυτή και ο άντρας της, ο Θανάσης Σαρλάς έχουν κάνει τόσα πολλά. Ξέρω, υπάρχουν κι άλλες νέες εκατό χρόνων, αλλά αυτές είναι οι δύο πρόσφατες, αυτές τις γνώρισα και τις δύο και τις εκτίμησα. Δεν νομίζω πως χρειάζονται ευχές για μακροζωία. Καθένας στήνει το άγαλμά του ανάλογα με τον παλμό της καρδιάς του. Κι αυτές το έχτισαν τρανό και ζηλευτό. Οι ευχές μου είναι ένα ευχαριστώ που τις γνώρισα.

ΣΥΝΑΠΑΝΤΗΜΑ

Εκείνο το συναπάντημα τη φιλική εκείνη χειραψία πως να τα σβήσεις από τις μνήμες τις καλές; Εκείνη τη φιλική ματιά, που κάθρεφτιζε καλή προαίρεση, ειλικρίνεια, συνέπεια και κατανόηση που δένει τους ανθρώπους, πώς να τους ρίξεις άρνηση, πώς να τα παραβλέψεις που ήταν καλοπροαίρετα σαν της στοργής το χάδι; Άνθρωποι πάνε κι έρχονται καθώς περνούν τα χρόνια κάποιοι ξεχνιούνται γρήγορα, άλλοι αφήνουν ίχνη και άλλοι γίνονται καλές κι αγαπημένες μνήμες.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα Γρηγόρη με τις γνωριμίες και αναμνήσεις σου,

Εσύ, ο Σταύρος Βλάχος και ο Νίκος Παπανικήτας είστε η ζώσα ιστορία της παροικίας σε διαφορετικούς τομείς της και σ' εσάς καταφεύγω για να ενημερωθώ. Αν θέλω να μάθω για την μεταπολεμική κοινωνία της παροικίας σ' εσένα θα απευθυνθώ και αν θέλω να ενημερωθώ για την ιστορία της Ελληνικής Λέσχης, ή το Εμπορικό Επιμελητήριο, τον Σταύρο θα ρωτήσω. Την δε ιστορία της Κοινότητας και του Ελληνικού Φεστιβάλ με κάθε λεπτομέρεια κανείς δεν την γνωρίζει καλύτερα από τον Νίκο.

Βέβαια, η ιστορία της παροικίας μας συνεχίζεται και την γράφουν άλλοι και νεότεροι άνθρωποι, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως πρέπει να ξεχνάμε αυτούς που βοήθησαν να σταθεί και να κάνει τα πρώτα βήματα στην βρεφική ηλικία της. Αυτοί που έβαλαν τα θεμέλια των θεσμών, φορέων και οργανώσεών μας, όπως το Ελληνικό Τμήμα του RSL και καλά έκανες που ανέφερες τα ονόματα αυτών που το δημιούργησαν και το κράτησαν ζωντανό.

Ήταν ευχάριστη έκπληξη που σε είδα στη συνεστίαση, αν και είχαμε συναντηθεί δυο μέρες πριν. Για να απολαύσουμε μαζί σου και την καλή μας φίλη, Γιώτα Κριλή, το γεύμα που μάς πρόσφερε για να με αποχαιρετήσετε πριν το ταξίδι μου και φέτος στην πατρίδα.

Το Ελληνικό Τμήμα του RSL είναι πολύ τυχερό που βρέθηκαν άνθρωποι σαν τον Λάμπρο Παπαδόπουλο για να το σώσουν από τα σαράντα κύματα στην τρικυμία που αντιμετώπισε και τον ευχαριστώ που με κάλεσε στην όμορφη συνεστίαση. Είδα και μίλησα με ανθρώπους που εκτιμώ, αλλά δεν τους βλέπω τακτικά και γνώρισα ανθρώπους για τους οποίους είχα ακούσει πολλά και καλά.

Είναι οι άνθρωποι που γράφουν την ιστορία της παροικίας και δημιουργούν τις αναμνήσεις της, θαυμάζω ειλικρινά τους ανθρώπους που δουλεύουν σκληρά για τα κοινά και βάζουν τον οβολό τους στο δίσκο της μικρής κοινωνίας μας.

Δεν έχει σημασία αν διαφωνούμε με κάποιες επιλογές τους, σημασία έχει ν' αναγνωρίζουμε τη μεγάλη προσφορά τους, όπως κάνεις εσύ σήμερα με την αναφορά σου για άτομα που δεν γνώρισα και εσύ τα κρατάς ζωντανά...